

destyrelsen har set på sagen, har afgivet en indstilling, og det har af de grunde, jeg har nævnt, varet ni måneder. Der er nu kommet en tilkendegivelse fra styrelsen, og det har jeg taget til efterretning, og jeg hverken kan eller vil foretage mig mere i sagen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren, det er acceptabelt, at der går en periode på ni måneder, før man kan komme videre med en sag? Det er jo rigtigt, som det nævnes, at Arbejdsskadestyrelsens indstilling er vejledende med hensyn til skademeningen, men det er jo klart, at man kan ikke komme videre med en erstatningssag som den omhandlede, før man har informationerne fra Arbejdsskadestyrelsen.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren mener, at det er acceptabelt i en situation som den foreliggende, at det varer ni måneder, som ministeren selv har oplyst, før den pågældende kan komme videre med sin erstatningssag?

Det skal jo ses på baggrund af, at myndighederne har klokkeklaret i det her spørgsmål. Det er rigtigt, at der ligger udtalelser både fra Vejle Sygehus og fra den lokale læge, men ikke desto mindre var det jo netop denne sag, der gjorde, at man over for embedslægeinstitutionen i Vejle Amt indskærpede lægers pligt til at anmelde smitsomme sygdomme, fordi man blev gjort bekendt med i 1993, at den pågældende persons tilfælde ikke var blevet indberettet, som det skulle, og at der derfor ikke var foretaget de undersøgelser og den kontrol, som skulle være fulgt i kølvandet på en indberetning.

Samtidig kunne man heller ikke dengang – og jeg står her med en besvarelse fra sundhedsministeren af 10. februar 1994 – få lokaliseret, hvor stort infektionsomfanget efter denne fest var. Det viste sig, at det ikke bare var den pågældende person, men at der rent faktisk var et antal personer, som havde været både hos den lokale læge og på sygehuset, uden at det var blevet indberettet, og derfor indskærpede man så pligten engang i 1994.

Så myndighederne må anerkende, at man har et medansvar for den ulykkelige situation, der er opstået, og derfor ville jeg ønske, at ministeren ville gå mere aktivt ind i sagen for at hjælpe den pågældende, som nu altså er kommet i klemme på grund af systemets manglende opfyldelse af pligten til at foretage sig de ting, som systemet skal.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om socialministeren mener, at de patienter, der har fået en salmonellainfektion på Amtssygehuset i Herlev, på nogen måde er berettigede til en godtgørelse eller en erstatning. Disse mennesker er jo blevet syge af noget mad, som de har indtaget på sygehuset.

Jeg stiller også spørgsmålet på baggrund af, at regeringen mener, at Thulearbejdere skal have godtgørelse. Alle har jo erkendt, videnskabsfolk og Thulearbejderne selv, at ingen Thulearbejder er blevet syg overhovedet på grund af radioaktiv bestråling. Så altså Thulearbejderne får en godtgørelse, fordi ingen er blevet syge. Så er der patienter på Amtssygehuset i Herlev, som er blevet syge på grund af salmonella. Skal de så have en godtgørelse, der er mange gange større, for de er jo faktisk blevet syge? Jeg er spændt på svaret.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til hr. Thulesen Dahl kan jeg sige, at Arbejdsskadestyrelsen jo ikke er ansvarlig for den håndtering af praksis, som har været af sagen hos andre myndigheder, så det skal jeg heller ikke forholde mig til. Jeg kan alene forholde mig til den behandling, som Arbejdsskadestyrelsen foretager af de pågældende sager.

Arbejdsskadestyrelsen arbejder med at nedbringe sagsbehandlingstiderne; de er også generelt faldende, og jeg har med henblik på de ting, der skal foretages under en sagsbehandlingstid, ingen kommentarer til sagsbehandlingstiden, men har taget den til efterretning.

Til hr. Jørgen Winther kan jeg sige, at det ikke ligger inden for mit ansvarsområde at vurdere, hvorvidt nogen er berettiget til en godtgørelse eller til en erstatning eller ej. Det er Arbejdsskadestyrelsens ansvar. Det vurderer Arbejdsstyrelsen efter ansøgning fra de pågældende personer.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dette er jo desværre et klokkeklart eksempel på, at myndighederne ikke udviser den fleksibilitet, man kunne forvente og specielt forvente, når myndighederne selv har klokkeklaret i det i forhold til de regler, som foreligger.

Jeg vil gerne spørge socialministeren helt direkte og kontant: Mener socialministeren generelt, at det er acceptabelt med en sagsbehandling på ni måneder i Arbejdsskadestyrelsen – en tidsperiode, der gør, at en person, som er